

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
KONSERWATORSKI REMONT ELEWACJI PODWÓRZOWYCH,
KLATKI SCHODOWEJ, SIENI PRZEJAZDOWEJ ORAZ POKRYCIA
DACHOWEGO BUDYNKU PRZY RYNKU GŁÓWNYM 29 W KRAKOWIE

OBIEKT:	Budynek mieszkalno - usługowy kategoria XIII
INWESTOR:	Gmina Miejska Kraków
TEMAT:	Remont elewacji podwórzowych, klatki schodowej, sieni przejazdowej oraz pokrycia dachowego budynku przy Rynku Głównym 29
ADRES:	Rynek Główny 29, Kraków
OPRACOWANIE	
KONSERWATORSKIE:	mgr Krzysztof Mikołajek, nr 4115 z 1991 r.

- 1.1. Opis inwentaryzacyjny obiektu.
- 1.2. Przedmiot opracowania - rys historyczno formalny
- 1.3. Opis stanu zachowania.
- 1.4. Założenia konserwatorskie.
- 1.5. Proponowane postępowanie konserwatorskie
- 1.6. Dokumentacja fotograficzna

MTW ARCHITEKCI SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ (DAWNIEJ TWARDOWSKI WOKAN STUDIO PROJEKTOWE SPÓŁKA CYWILNA)
TEL: 12 632 4350 ■ FAX: 12 421 0288 ■ HTTP://WWW.MTW.PL ■ ADRES EMAIL: MTW@TWARDOWSKI.WOKAN.PL
NIP: 6761087911 ■ REGON: 351057318 ■ KRS: 0000303212 ■ NR KONTA: BSR KRAKOW 1715893006000001559310002
BIURO: UL. GARBARSKA 5/5, 31-131 KRAKÓW

1.1. OPIS INWENTARYZACYJNY OBIEKTU :

Tytuł obiektu : remont elewacji podwórkowych, klatki
schodowej, sieni przejazdowej i wymiana
pokrycia dachu

Miejscowość : Kraków

Adres : Rynek Główny 29

Rodzaj obiektu : kamienica o charakterze mieszkalno –
usługowym;

Nr rej. zabytków: A 163

Właściciel: Gmina Miejska Kraków

1.2. PRZEDMIOT OPRACOWANIA – RYS HISTORYCZNO FORMALNY:

Kamienica Pod Blachą pochodzi z XV wieku, zachowało się w niej wiele gotyckich portali, a także późniejsze dekoracje stiukowe wykonane przez Baltazara Fontanę.

Nazwa jej pochodzi z XVI wieku, gdyż w tamtych czasach jej właściciele Fischauserowie zarządzali kopalniami i hutami w Olkuszu. Mogli sobie pozwolić na pokrycie dachu swojej kamienicy miedzią

blachą. Żony późniejszych właścicieli budynku - Lipnickich, słynęły z rozrzutności powodując szybkie zniknięcie miedzi z dachu i dom zaczęto nazywać "domem bez blachy".

Obecny wygląd kamienica zawdzięcza przybyłemu z Wiednia architektowi Theophilusowi Hansenowi, który pracował przy zmianie fasady w 1871 r.

Trwały ślad swego kunsztu zostawił w kamienicy Pod Blachą Baltazar Fontana - zachowały się jego dekoracje stiukowe (ok. 1700 r.).

Pod koniec XIII w. dom Pod Blachą (inna nazwa: Pod Miedzią) zaliczał się do największych murowanych budynków w mieście; parcela, na której stał, była również szersza od innych w Rynku. Z dawnych czasów przy wejściu do piwnic przetrwały XV-wieczne gotyckie portale. Trzeba zwrócić uwagę na okno nad portalem wejściowym, obramowane dwiema parami kolumn i zakończone ściętym trójkątem z rzeźbioną głową.

Kalendarium:

- W 1537 r. kamienica była własnością mieszczanina Leonarda Fogelwerdera, który ją w tym roku sprzedał Mikołajowi Kaslya (Koźlinie)
- W 1592 r. jako właściciel domu występował Jan Krupek, a po nim Jerzy Schulkräf
- W 1592 r. kamienica należała do Marcina Fischauesera, który stał się jej właścicielem żeniąc się z Magdaleną, córką Schulkrafa. Nastąpiła również przebudowa domu połączona ze zmianą pokryci dachowego na blaszane.
- W 1618 . dom został sprzedany przez Jerzego Konieckiego Andrzejowi von Ende Wolfowiczowi. Jeszcze w 1702 kamienica zwała się „Wulfowicowską”
- 2 połowa XVIII w – w latach siedemdziesiątych kamienica należała do rodziny Małachowskich. W latach osiemdziesiątych właścicielem - użytkownikiem był kupiec Lipnicki. W 1792 roku od Małachowskich kamienicę nabył Stanisław Mikuszyc, którego syn zmienił nazwisko na Miliewski, a później Milewski
- XVIII/XIX w – W ostatniej ćwierci XVIII lub pierwszej ćwierci XIX w miała miejsce klasycystyczna przebudowa, podczas której prowadzone były prace na fasadzie (usunięto skarpy, zmieniono stolarkę drzwi i okien. Wnętrza ozdobiono malowidłami w stylu pompejańskim.
- 1777-1860 – nastąpiło połączenie oficyny bocznej z budynkiem frontowym z równoczesną likwidacją w osi zabudowanej elewacji podwórzowej oś południowa.
- W 1859r. przebudowano tzw. altanę tj. latarnię oświetlającą klatkę schodową
- 1860 r. zmieniono pokrycie dachów na oficynach. Dotychczasowe łatwopalne (gont) zastąpiono blachą cynkową

- 1871r. nastąpiła przebudowa kamienicy, w ramach której przekształcono fasadę wg projektu T. Hansena. W ramach tej przebudowy obniżono również kalenicę dachu.
- 1940 – 43 r. w związku z usunięciem oficyny na sąsiedniej działce pod nr 30 i muru granicznego oficynę tylną podparto kamiennymi skarpami wieńcząc jednocześnie attykami obie jej elewacje
- 1949 r. – wykonano historyczną rekonstrukcję bryły i układu przestrzennego kamienicy odtworzoną w oparciu o aktualny stan obiektu oraz XVIII-to wieczne rewizje wiertnicze.
- 2011-13 - remont lokalu w piwnicy Kocia Nora – nowe schody, nowe drzwi i naświetle
- 2016 r - wymiana instalacji elektrycznej

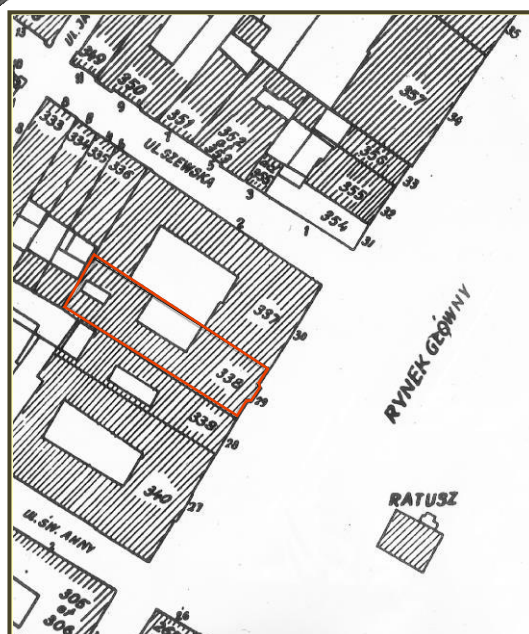
źródło:

- *Adamczewski J., 1992, Kraków od A do Z, Krajowa Agencja Wydawnicza Kraków, s. 244-245.*
- Dokumentacja konserwatorska opracowana przez PKZ w Krakowie:
Elewacja budynku, Kraków główny 29 – Badania kompleksowe z 1977 r.
mgr Andrzej Leo

usytuowany
w ścisłym Centrum
Starego Miasta, objęty
ochroną prawną w myśl
ustawy z dnia 15 lutego
1962 r. o „ochronie dóbr
kultury i o muzeach”
(dz. U. nr 10 poz. 48).
Wpisany do rejestru
zabytków pod numerem
A 163, „Kamienica pod

Omawiana posesja znajduje się w zwartej zabudowie przyrynkowego bloku nr 24, ograniczonego ulicami św. Anny, Szewskiej i Jagiellońskiej. Fasada frontowa wtopiona w zachodnią pierzeję kwartału grodzkiego Rynku [linia C-D¹], którego obrys wytyczony został podczas lokacji miasta².

¹ W 1882 r. oficjalnie wprowadzono numerację kamienic przy Rynku, a także podział pierzei na tzw. *linie*: *linia A-B* – pierzeja między ul. Floriańską i Sławkowską, *linia C-D* – pierzeja między ul. Szczepańską i św. Anny, *linia E-F* – pierzeja między ul. Wiślną i Grodzką, *linia G-H* – pierzeja między ul. Grodzką i pl. Mariackim.

² Lokacji Krakowa dokonał Bolesław Wstydiwy w 1257 roku. Lokowanie nie oznaczało jednak w przypadku Krakowa zakładania całkowicie nowego miasta, lecz polegało na uporządkowaniu przestrzennym już istniejącej osady i ujęciu jej życia w pewne normy. Dokonywano tego wzorując się na tzw. prawach, z których najszerzej stosowano prawo magdeburskie oraz jego odmiane - prawo średzkie.

W skład posesji wchodzi: budynek frontowy, kompleks oficyny tylnej z małym wewnętrznym podwórkim, łączący się z budynkiem frontowym za pośrednictwem jednotraktowej oficyny bocznej usytuowanej przy południowej granicy posesji.

Ogólny opis konstrukcji :

Budynek frontowy i wzniesiony z cegły, w kondygnacji piwnic i parteru częściowo przy użyciu kamienia łamanego, tynkowany, trójkondygnacyjny z tzw. mieszkalnym poddaszem, nakryty dachem dwuspadowym z kalenicą równoległą do linii zabudowy. Wewnętrzny układ trzytraktowy.

Wewnętrzny dziedziniec tworzy rzut prostokąta. Budynek posiada trzy kondygnacje nadziemne, w części frontowej dodatkowo poddasze z lukarnami. Od strony kamienicy nr 30 pierzeje tworzy mur oraz pomieszczenia gospodarcze na wysokość jednej kondygnacji.

Elewacje - opis:

Elewacja frontowa - od strony Rynku Głównego - trójkondygnacyjna z mieszkalnym poddaszem, pięcioosiowa, w strefie parteru i poddasza trójosiowa; elewacja eklektyczna, w duchu baroku, z silnie zaznaczoną symetrią, w parterze brama wjazdowa do sieni ujęta w portal flankowany przez dwie kolumny dźwigające balkon I piętra, drzwi balkonowe typu „*porte fenetre*” ujęte

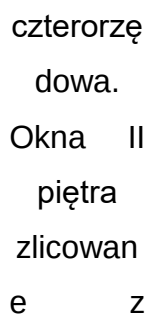
dwoma półkolumnami i dwoma pilastrami dźwigającymi przełamujące się

belkowanie z charakterystycznym przerwany przyczółkiem, w którym umieszczono grecki hełm; tynki parteru i pięter boniowane. W parterze nowoczesne witryny, okna poszczególnych pięter zróżnicowane pod względem formy; okna piętra ujęte w obramienia z uszakami, zwieńczone przerwany przyczółkami na konsolach, w podokiennikach ślepe balustrady z jednolalkowymi tralkami; otwory okienne II p. analogiczne do obramień okien niższej kondygnacji jednakże te ze zwornikiem w postaci kartusza, zamknięte profilowanym gzymsem. Elewację wieńczy silnie wysunięty gzyms flankowany potężnymi konsolami; powyżej w strefie dachu trzy lukarny ujęte dołem w manierystyczne esownice – okna ujęte w pojedynczą arkadę flankującą parzyste pilastry wspierające przełamujące się belkowanie nad którym trójkątny przyczółek. Dach kryty blachą.

Elewacja tylna budynku frontowego – trójkondygnacyjna z mieszkalnym poddaszem, czteroosiowa, w strefie parteru i poddasza dwuosiowa, tynkowana i malowana w kolorze różowym i białym, bez podziałów architektonicznych. Od strony PN mur ogniowy w parterze przechodzący w kamienną przyporę z ciosów piaskowca, ofasowanie z blachy miedzianej.

Otworki okienne pięter bez obramień
zaopatrzony w parapety (miedź); stolarka
okienna drewniana, lakierowana w kolorze
brązowym (skrzydła zewnętrzne) i białym
(wewnętrzne), skrzynkowa, dwuskrzydłowa,

murem, okna i piętra ze względu na nachylenie ściany częściowo pogrążone.

 Po prawej stronie elewacji widoczne ganki oficyny bocznej, do których prowadzą przeszklone drewniane drzwi w kolorze brązowym na pietrze i białym powyżej.

Lukarny w strefie strychu nie zostały opracowane architektonicznie (tu okna strychowe o zróżnicowanej formie i wielkości).

MTW ARCHITEKCI
SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
SPÓŁKA KOMANDYTOWA

BIURO: UL. GARBARSKA 5/5, 31-131 KRAKÓW
TEL: 12 632 43 50 FAX: 12 421 02 88 HTTP://WWW.MTW.PL
NIP: 676108791 REGON: 351057318 KRŚ: 00303212 NR KONTA: BSR KRAKOW 000000000000000000000000

Elewacja oficyny bocznej -
dwukondygnacyjna,
pięcioosiowa.

Tynki gładkie bez
podziałów architektonicznych.

Parter zróżnicowany pod
względem okien i drzwi; z lewej
strony, we wnęcie otwór
drzwiowy zamknięty łukiem - tu
brama drewniana ozdobna,
dwuskrzydłowa z uchylnym
naświetlem zabezpieczonym
kratą o układzie rombowym,
całość lakierowana w kolorze
brązowym; następnie
prostokątny kamienny portal
wejściowy wykonany z bloków
piaskowca - obecnie
zaślepiiony; w kolejnej osi portal
okienny kamienny we wnęcie
zamkniętej półkoliście,
zabezpieczony współczesną
prostą kratą, okno drewniane
dwuskrzydłowe lakierowane w
kolorze brązowym; w tej samej
osi pod oknem również we
wnęcie otwór drzwiowy -
wejście do piwnicy półkoliście
zamknięty - w ostatnim czasie
przerobiony - tu nowe drzwi

stalowe, stylizowane na historyczne z okuciami, powyżej nowe naświetle półkoliście zamknięte, drewniane zabezpieczone kratą.

Zejście do piwnicy w okładzinie z piaskowca, nowa metaloplastyka barierek i poręczy stylizowana na historyczną z przekuciami. W ramach prac tynkiem przykryto wcześniej

eksponowany wążek kamienny.

W kolejnej osi prostokątny kamienny portal drzwiowy z piaskowca wtórnie przemalowany - tu drzwi drewniane nowe, lakierowane, jednoskrzydłowe, w $\frac{3}{4}$ przeszklone; stopnie w okładzinie ceramicznej niepiwotne!

W skrajnej prawej osi portal okienny umieszczony we wnęce zamkniętej półkoliście, profilowany – okno ościeżnicowe, dwuskrzydłowe, lakierowane w kolorze brązowym, krata w układzie prostym nitowana lakierowana na czarno.

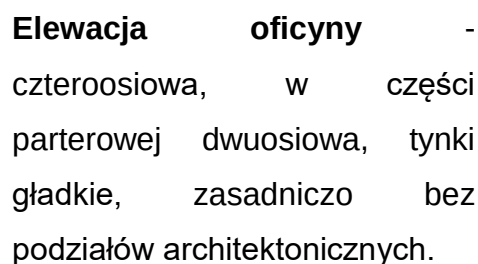

Powłoki malarskie na rynkach z różnych okresów renowacji i napraw.

Okna pięter drewniane, lakierowane w kolorze brązowym, skrzynkowe, dwuskrzydłowe ze ślemieniem. Otwory okienne II piętra zabezpieczone kratami.

Orynnowanie z blachy tytanowo cynkowej (?) niedawno wymienione podobnie jak ofasowanie górnego balkonu.

Z prawej strony widoczna kamienna szkarpa (ciosy z piaskowca, lata 40-te XX w) sięgająca do połowy wysokości II piętra.

W parterze z lewej strony
kamienny profilowany,
zamknięty półkoliście portal; tu
nowa, drewniana,
dwuskrzydłowa brama o
konstrukcji ramowej,
przeszklona w kolorze
brązowym. Z prawej strony

półkoliście zamknięty otwór okienny, bez kamieniarki, (stolarka nowa). Brama i

okno zabezpieczone kratą stalową.

Otwory okienne pięter prostokątne bez dekoracji. Stolarka okienna nowa, drewniana, lakierowana, w kolorze białym - typu skrzynkowego, ze ślemieniem, dwuskrzydłowa, trój i czterorzędowa. Okna II piętra zlicowane z tynkiem, bez parapetów; okna I piętra ze względu na nachylenie ściany częściowo pograżone, parapety ocynk.

Po stronie lewej elewacji ganki oraz drzwi wejściowe do oficyny drewniane w kolorze brązowym na I piętrze i białym na drugim; przeszklone.

Powyżej okien II piętra niewielki gzyms nad którym wydarty drewniany daszek (lata 70- te) osadzony na stalowych konsolach; powyżej widoczne małe okienka strychowe elewacja zakończona niewielkim gzymsem.

Ofasowanie i orynnowanie z blachy stalowej ocynkowanej ostatnio reperowane (wymieniona rynna i część rur) – widoczne różne blachy.

Elewację bujnie porasta winobluszcz.

Elewacja boczna oficyny (PN) - tynkowana, gładka bez podziałów okiennych i drzwiowych; elewacja podparta dwoma wysokimi kamiennymi szcypami (ciosy wapienne); parter dekorowany płytkami arkadami; część strychowa - rodzaj attyki - oddzielona gzymsem, ściana szczytowa dekorowana półkoliście zamkniętymi blendami. Tynki w kolorze różowym i białym.

Prostokątne podwórko ograniczone od strony PN, od sąsiedniej posesji niewysokim murem wraz z bramą; tu niskie pomieszczenia gospodarcze. Mur ogniowy – przypora z ciosów piaskowca, tynki malowane, w kolorze różowym, brama oraz

drzwiczki do komórek drewniane, lakierowane w kolorze brązowym.

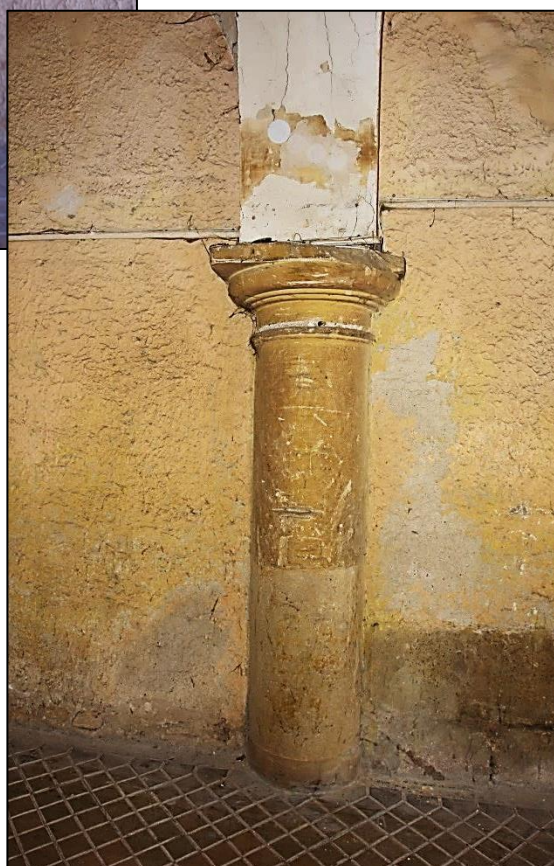

wapienia i piaskowca podtrzymująca gurt po przeciwnej stronie wsparty na ciosach kamiennych.

Na ścianie PN bliżej wejścia z Rynku widoczne gabloty informacyjne o zróżnicowanej formie.

Sień przejazdowa na podwórko - szeroka, zamknięta sklepieniem kolebkowym opartym na poprzecznych gurtach, tynkowana (na sklepieniach tynki gładkie w kolorze białym, na ścianach silnie fakturowane - różowe).

Na ścianie PN w części przyziemia ciosy kamienne (wapień) oraz dekoracyjna kolumna dorycka wykonana z

Na ścianie pld. sieni wejście na klatkę schodową zamknięte łukiem, stopnie z lastryka. Wejście zabezpiecza niepiwowna krata stalowa, lakierowana w kolorze czarnym i czerwonym wykonana z prętów; zdobienia w postaci esownic oraz szyszek.

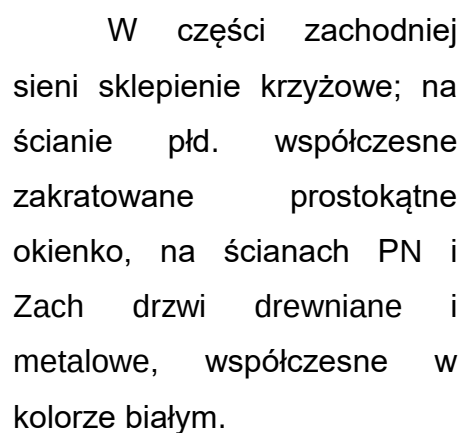
Po prawej stronie klatki schodowej metalowe prostokątne drzwi pełne z blachy trapezowej, lakierowane w kolorze brązowym; powyżej wtórne zaślepienie wcześniejszego przeszklonego naświetla, które było

zabezpieczone kratą z promieniowo rozstawionymi prętami. Brak dostępu uniemożliwia ocenę stanu faktycznego. Wejście użytkowane – dojście do pomieszczeń sąsiedniej posesji.

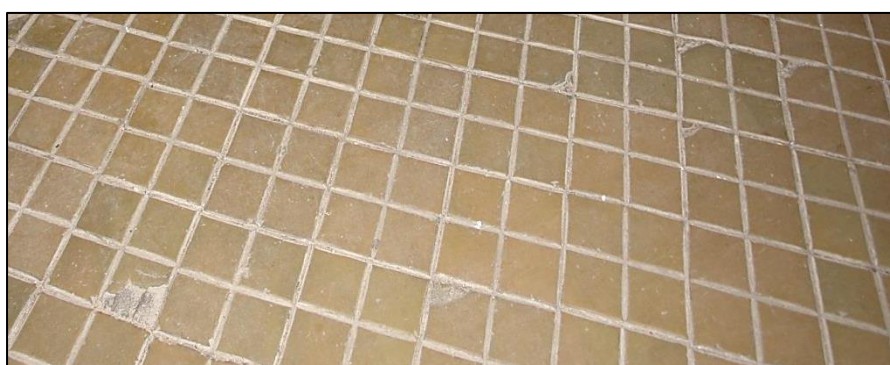
Na ścianach osadzone nowe skrzynki instalacji elektrycznej;

widoczne nowe uzupełnienia tynków w kolorze białym.

Posadzka ceramiczna
jednobarwna w kolorze

ugrowym o prostym podziale krzyżowym w wielu miejscach reperowana cementem.

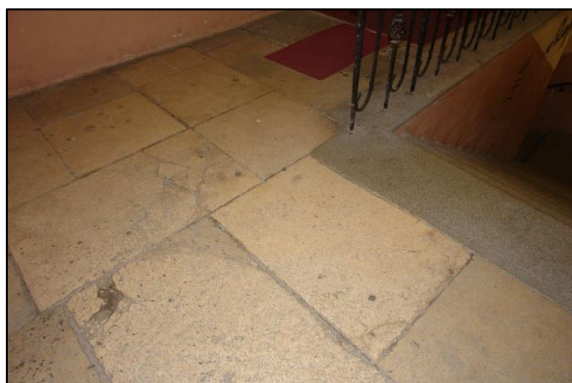
W sieni w dolnych partiach ścian występuje niekompletna okładzina kamienna.

Powyżej widoczne typowe uszkodzenia powłok malarskich oraz tynków spowodowane zawilgoceniem i zasoleniem murów i tynków.

Biegi schodów profilowane, wykonane z wapienia – pierwotne, (stopnie o konstrukcji blokowej) i lastryka (wtórne).

Klatka schodowa tynkowana i malowana wyposażona jest w trójbiegowe schody umożliwiające komunikację między poziomami; sklepienia o konstrukcji krzyżowej i kolebkowej, zastosowano gurdy.

Ściany w dolnej części malowane farbą olejną w kolorze różowym, pozostałe jasno beżowe.

Podesty wyłożone płytami wapiennymi, częściowo uzupełniane lastrykiem; jako elementy nośne podestu górnego zastosowano profilowane kroksztyny i sklepienia kolebkowe.

Balustrada stalowa, lakierowana, w kolorze czarnym - składa się z dekoracyjnie zdobionych słupków skręcanych w środkowej części wokół

Klatka schodowa nakryta jest przeszklonym naświetlem o konstrukcji kratownicowej, drewnianej z dekoracyjnymi metalowymi elementami w postaci kratownicy i centralnie przytwierdzonych krzyży z elementami kwiatowymi (serduszka ?) na przecięciu belek; szyby bezpieczne zbrojone siatką stalową.

Wejście na kratownicę z balkoniku po drewnianych schodach (poręcz balkonu analogiczna do

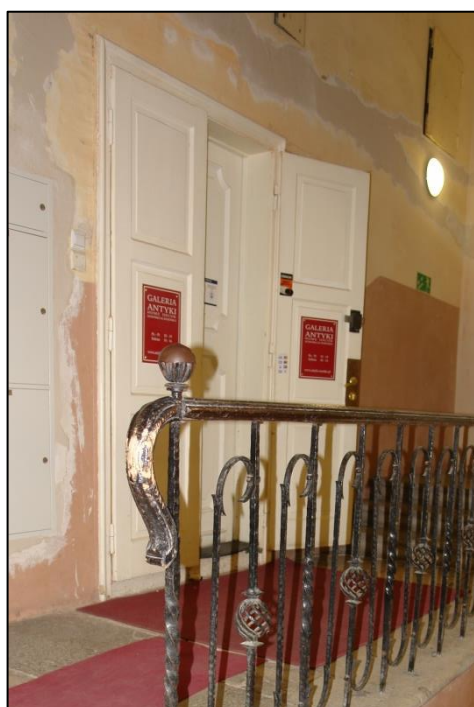
poręczy schodów poniżej) .

Na piętrach cztery prostokątne otwory drzwiowe o zróżnicowanych wymiarach.

Drzwi drewniane, ościeżnicowe, pełne, jedno i dwu skrzydłowe, o konstrukcji ramowo płycinowej, lakierowane w kolorze białym i różowym pierwotne i wtórne.

Ściany oszpecone w wyniku rozprowdzenia instalacji grzewczej oraz skrzynek instalacji elektrycznej

1.3 OPIS STANU ZACHOWANIA

Elewacje podwórkowe

Tynki

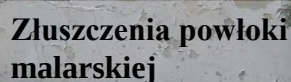
Na elewacjach podwórkowych występują tynki cementowo – wapienne, częściowo wapienne, w zróżnicowanym stanie zachowania uzależnionym od położenia i stopnia obmywania przez deszcz.

Powłoki barwne zasadniczo w kolorze pomarańczowo - różowym są zabrudzone, miejscami uszkodzone i przepłukane, w części parteru

przemalowane na kolor jasno różowy i ostatnio na biało.

Na elewacji zachodniej budynku głównego pod oknami widoczne przebarwienia związkami miedzi pochodzącymi od obróbek blacharskich - parapetów.

W naturalnych
odkrywkach widoczne
nawarstwienia w postaci

uzupełnień i przecierek tynkiem cienkowarstwowym oraz wcześniejsze powłoki malarskie.

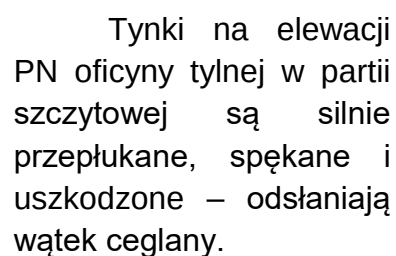
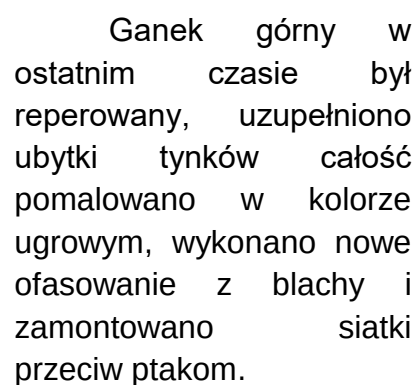

Na elewacji oficyny zachodniej widoczne ubytki tynku wokół nowych okien oraz ankry stalowe.

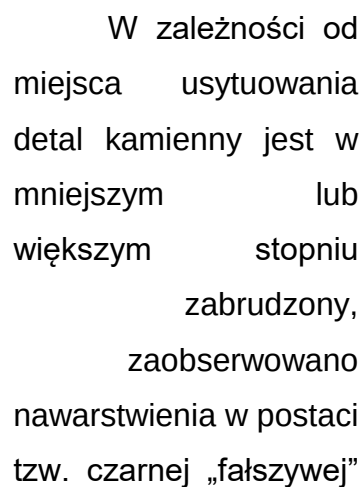

Na tynkach rozprowadzono liczne okablowanie oraz instalacje gazową, które szpecą pierwotną estetykę elewacji.

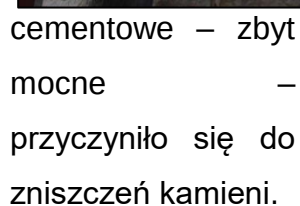

Na elewacjach występuje detal kamienny pochodzący z różnych okresów historycznych (XV – XX w.) wykonany z piaskowca i wapienia zbitego - typu jurajskiego. Z kamienia wykonano portale okienne i drzwiowe, przypory oraz zejście do piwnicy (watek łamany, dziki).

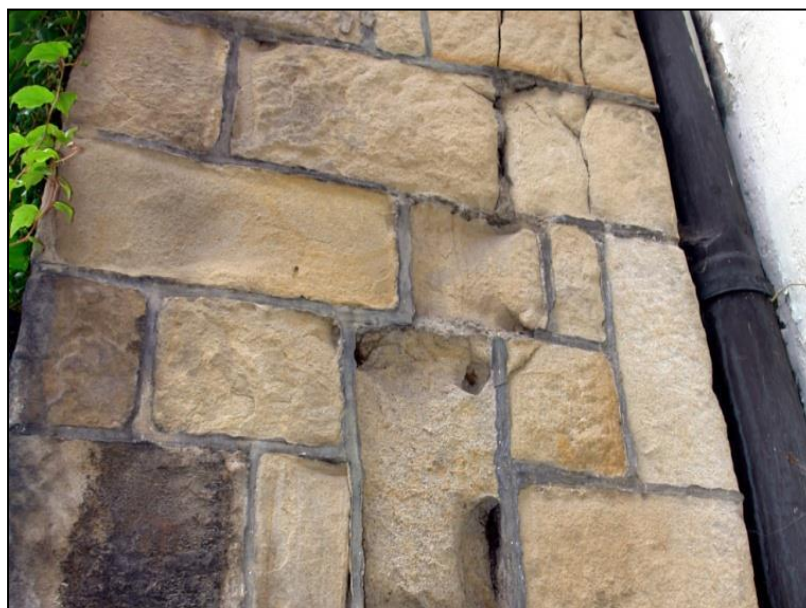
reperowane najczęściej
zbyt mocną zaprawą
cementową, widoczne
uszkodzenia.

mechaniczne, ubytki i spękania; silne zabrudzenie powierzchni w postaci czarnych nawarstwień uszczelniających powierzchnię kamienia.

Ciosy z piaskowca wchodzące w skład szkarpy zach. (pozostałość po murze granicznym) budynku głównego są osłabione, uszkodzone i przepłukane. Kamień pozbawiony spoiwa osypuje się. Widoczne przepłukania powierzchni. Ponadto zaobserwowano pionowe pęknięcia.

Spoinowanie

Stolarka drzwiowa i okienna, pozostałe elementy drewniane

Na elewacjach występuje stolarka nowa i stara. Stan zachowania stolarki jest zróżnicowany. Stolarka nowa (brama i okno w parterze elewacji oficyny tylnej) w doskonałym stanie; podobnie jak stolarka okien.

Stolarka okienna i drzwiowa stara posiada zasadniczo uszkodzenia powłoki lakierniczej w kolorze brązowym. W naturalnych odkrywkach widoczna wcześniejsza powłoka w kolorze białym, miejscami odsłonięte surowe, niczym nie zabezpieczone drewno narażone jest na działanie czynników atmosferycznych, ulega korozji biologicznej.

Deskowanie okapów budynku głównego i oficyny bocznej o prostej i kasetonowej formie, zabezpieczone transparentnym lakierem jest częściowo uszkodzone. Dotyczy to zarówno powłoki barwnej, jak również samego. Ponadto widoczne

surowe, nie zabezpieczone drewno z ostatnich reperacji

Nieszczelności obróbek blacharskich spowodowały uszkodzenia drewna w wyniku namakania wodą.

Deskowanie okapu na ścianie oficyny tylnej stosunkowo nowe (po 1973 r.) lakierowane i zabezpieczone siatką przeciw ptakom.

Blacharka

Blacharka dachów wykonana z blachy miedzianej przy obecnym złym stanie zachowania prawdopodobnie kwalifikuje się do całkowitej wymiany. Przed rozpoczęciem prac dokonać szczegółowych oględzin więźby dachowej pod względem konstrukcyjnym oraz szczelności i zużycia blacharki!

Blacharka wykonana ze

blachy stalowej ocynkowanej jest uszkodzona i częściowo skorodowana.

System odprowadzania wody w obecnej chwili wydaje się działać prawidłowo, różnorodność zastosowanych materiałów (miedź, ocynk) i ich stan zachowania kwalifikuje go do wymiany w całości na nowy (łącznie z uchwytami).

Widoczne nowe wstawki i uzupełnienia.

- Sień

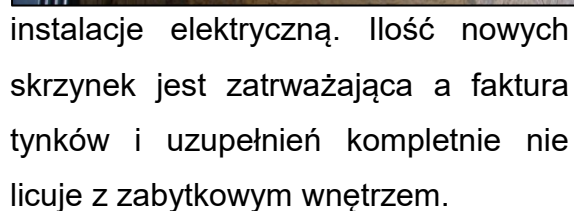
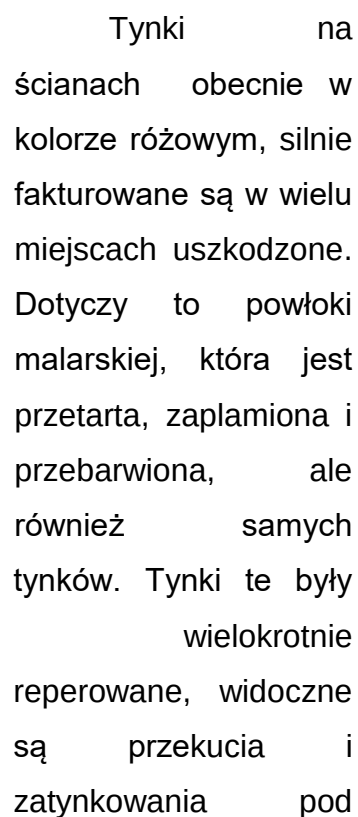
Tynki

Tynki gładkie pokryte farbą w kolorze białym są zabrudzone, częściowo zarysowane i spękanne. Widoczne są nierówności tynku spowodowane przekuciami pod instalacje elektryczną. W naturalnych odkrywkach widoczna powłoka malarska w kolorze ugrówym.

Obecnie w sieni przejazdowej można wyróżnić dwa rodzaje tynków: gładko opracowane na sklepieniach oraz fakturowe na ścianach (z wyjątkiem tynku po prawej stronie wejścia do klatki schodowej).

Całość dodatkowo szpecą liczne skrzynki elektryczne i rewizyjne. W naturalnych odkrywkach widoczne reperacje gipsowe, szare tynki cementowe oraz powłokę barwną w kolorze ugrowym.

kapilarnego oraz zasolenia murów.

Zaobserwowano zawilgocenia i uszkodzenia tynku powstałe na skutek nieszczelnej izolacji, podciągania

Część uszkodzeń spowodowanych przez krystalizację soli rozpuszczalnych w wodzie została nieudolnie zreperowana.

Ponadto na ścianie obok wejścia na klatkę schodową zaobserwowano rozwarstwienia i uszkodzenia tynku ukazujące wątek ceglany.

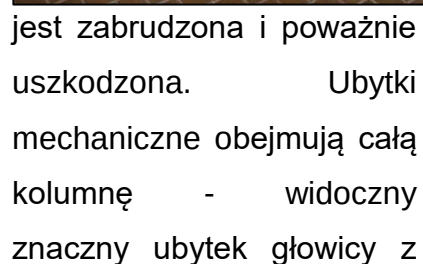

Oprócz liczego okablowania oraz rur wewnątrz szpeci instalacja klimatyzatorów.

Tynki sklepienia w lepszej kondycji, częściowo spękanne i zarysowane szczególnie powyżej głowicy półkolumny kolumny.

W sieni występuje kamieniarka z wapienia oraz drobnoziarnistego piaskowca. Elementy kamienne to kolumna z głowicą typu doryckiego oraz okładzina kamienna ścian - częściowo zachowana.

Kolumna wykonana z wapienia, w dolnej części z piaskowca (uzupełnienie?)

prawej strony i mniejszy po lewej; liczne drobne utracenia i poziome

zarysowania.

Powierzchnia kamienia posiada ugronę monochromię położoną również na ubytkach.

Okładzina

kamienna ścian wykonana z wapienia jest w różnym stopniu zabrudzona i uszkodzona.

Na powierzchni kamieni widoczne pozostałości ugronę monochromii.

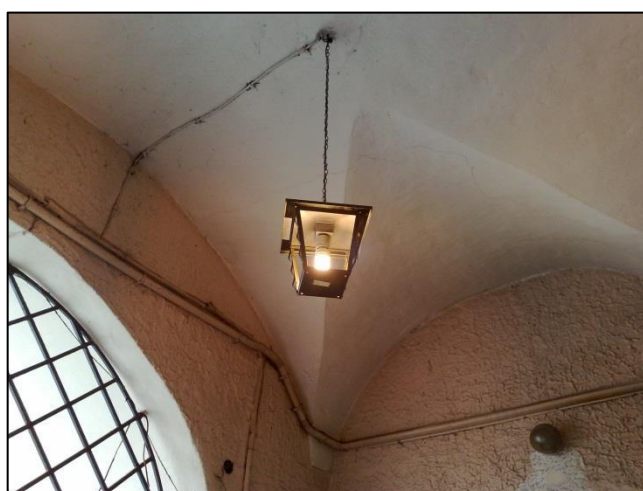
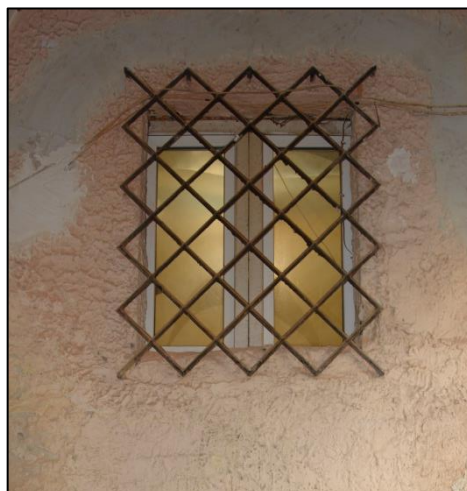
Kamieniarka oszpecona Spoinowanie częściowo

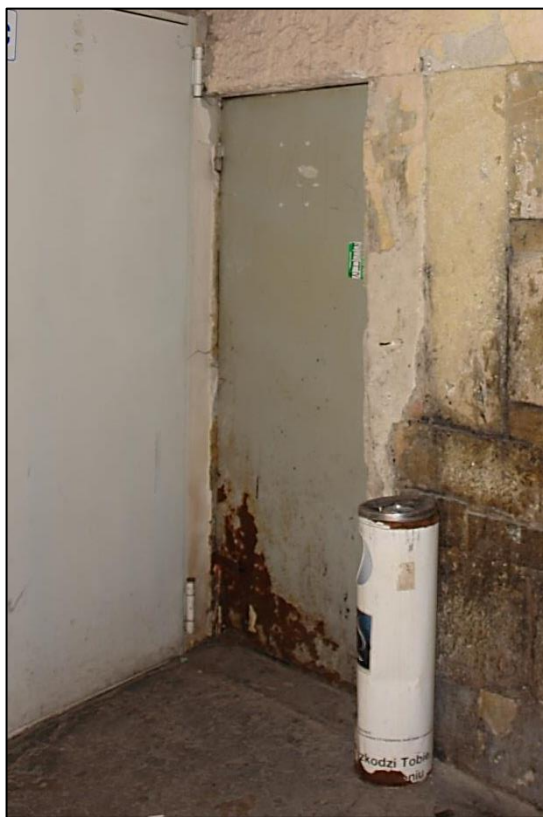
graffiti.

Elementy wykonane z metaloplastyki to krata ozdobna zabezpieczające wejście na klatkę schodową, krata na podworec, krata okienna oraz lampy. Ponadto ze stali wykonano drzwi do piwnic i toalety.

Generalnie metaloplastyka w dobrym stanie technicznym, zaobserwowano uszkodzenia powłoki ochronnej, ogniska i korozję stali – dotyczy szczególnie partii dolnych drzwi oraz krat; kolorystyka zróżnicowana od czerni po czerwienie.

Stolarka okienna nowa w doskonałym stanie.

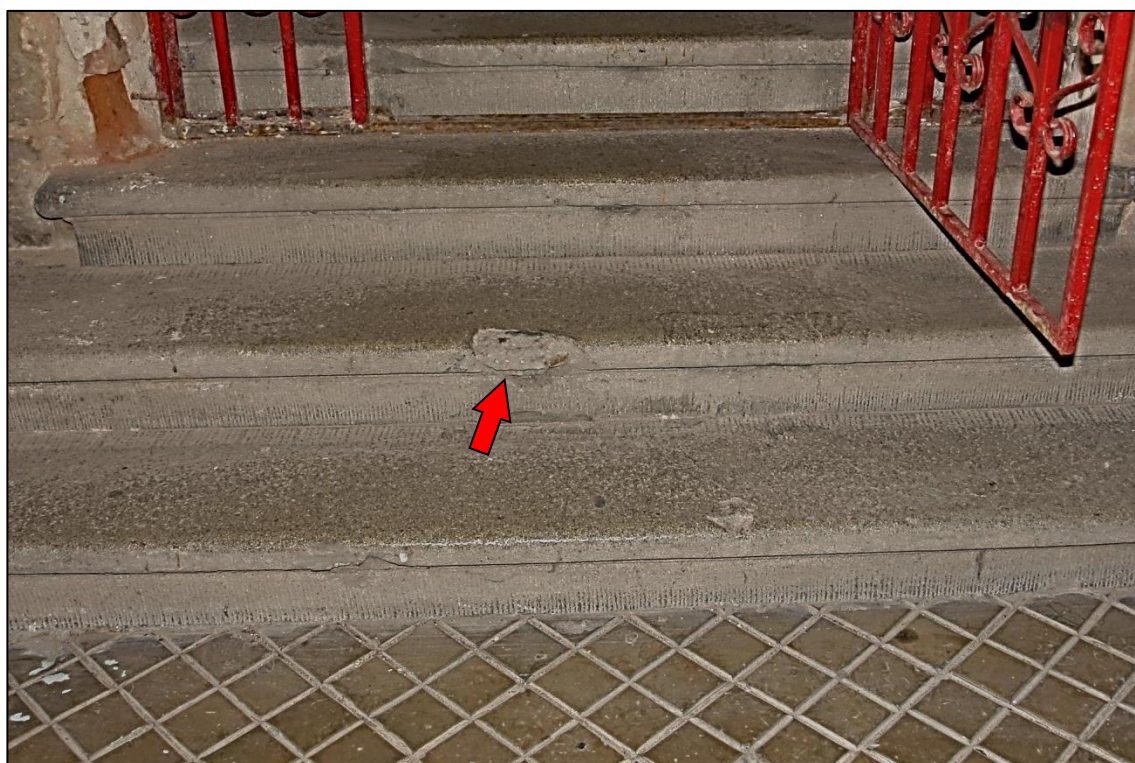

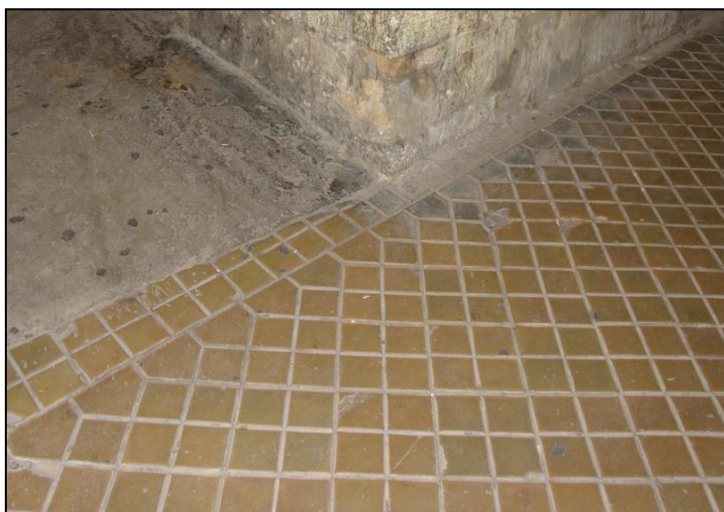
Lastryko

W technice lastryko wykonano schody prowadzące na klatkę schodową oraz „próg” do piwnicy.

Powierzchnia lastryka jest silnie zabrudzona, zaobserwowano drobne uzupełnienia ubytków.

Posadzka ceramiczna

Posadzka wykonana z płytek ceramicznych jest w nie najgorszym stanie technicznym. Jest zabrudzona, miejscami spękana.

Zaobserwowano ubytki płytek, które uzupełniono zaprawą cementową.

- Klatka schodowa

Tynki

Na ścianach oraz sklepieniach występują tynki wapienne i z dodatkiem spoiwa hydraulicznego. Ściany biegi schodów i sklepienia pomalowane są farbą klejową w kolorze białym i kremowym. Ponadto na ścianach występuje

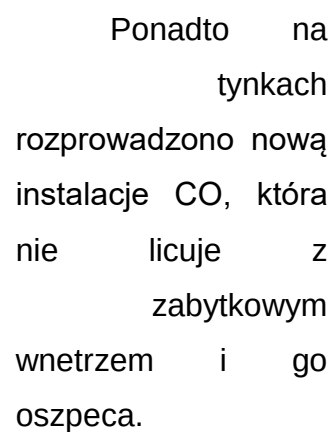
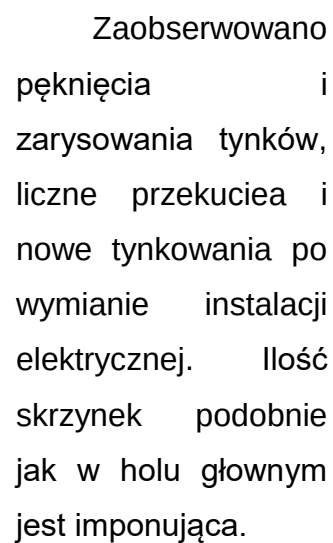
Widoczne reperacje i częściowo odsłonięty surowy tynk.

powłoka barwna w postaci tzw. lamperii wykonanej farbą olejną w kolorze różowym. W naturalnych odkrywkach widoczne starsze powłoki lakiernicze.

Monochromatyczne warstwy są zabrudzone, spękań i uszkodzone odsłaniają warstwy spodnie w postaci dekoracji malarskiej imitującej ciosy kamienne.

W technice
lastryko odtworzono
zniszczone stopnie i
podesty. Stan
lastryka generalnie
dobry, widoczne
zabrudzenia i
uzupełnienia zaprawą

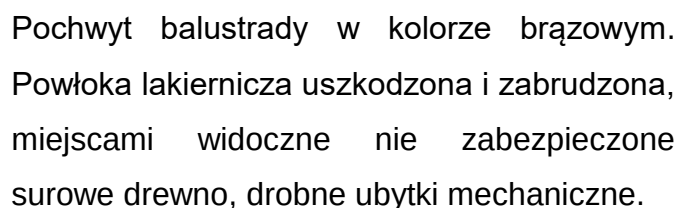
Stolarka

Na klatce schodowej występują drzwi drewniane lakierowane w kolorze białym i różowym.

Stan zachowania drzwi jest nie najlepszy, są silnie poobijane i uszkodzone. Powłoka lakiernicza przetarta i uszkodzona odsłania drewno. Miejscami widoczne w naturalnych odkrywkach jasne powłoki malarskie. Zaobserwowano uszkodzenia i ubytki drewna.

Stan zachowania kratownicy oraz przeszklenia naświetla nie był możliwy do oceny ze względu na brak dostępu.

Elementy drewniane kratownicy z wyraźnymi widocznymi przebarwieniami i zaciekami świadczącymi o nieuszczelności i przeciekach z licznymi zabrudzeniami farbą powstałe w wyniku malowania ścian; elementy metalowe kompletne; szalenie szkłem bezpiecznym, zbrojonym siatką stalową z licznymi pęknięciami – silnie

zabrudzone. W części wejścia brak kratownicy – występuje zaślepienie blachą?

Schody wejściowe z balkoniku na świetlik drewniane.

Wejście na strych i balkonik oraz świetlik jak podaje inwestor wykonane z drewna. Brak dostępu i możliwości oceny stanu technicznego!

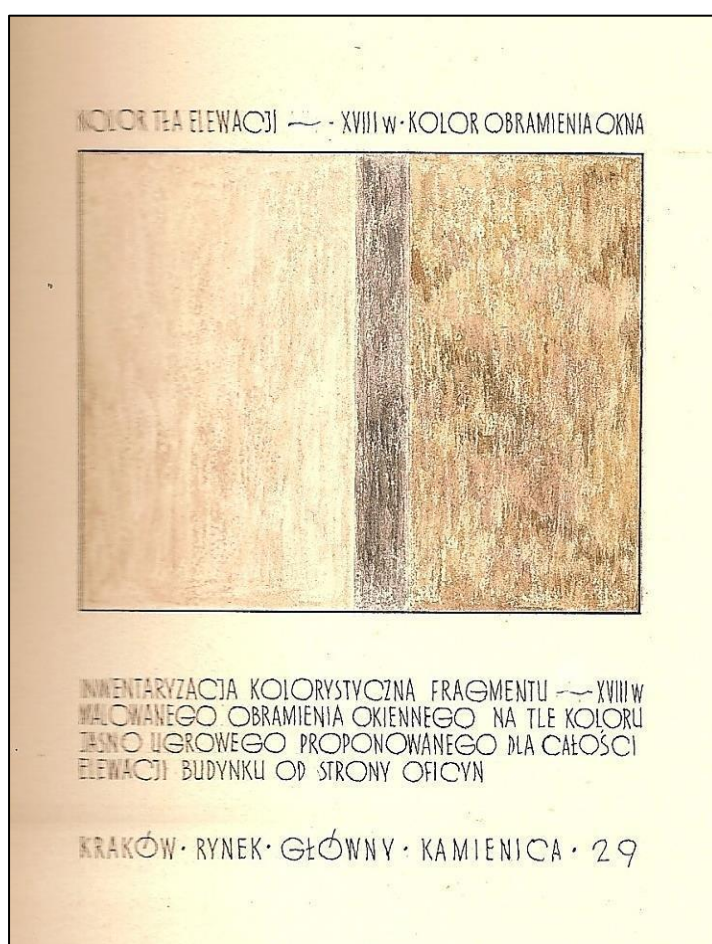
A photograph of a staircase with ornate wrought-iron railings. The railings feature decorative finials and a twisted rope pattern. A red sign is visible on the wall above the stairs.

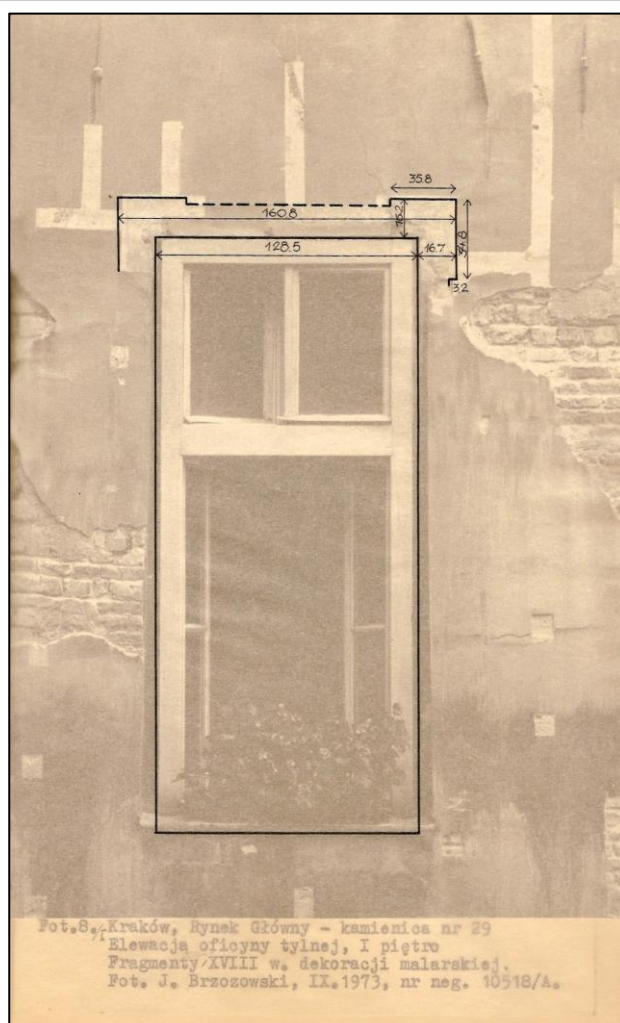
Z metaloplastyki
wykonano balustradę
klatki schodowej, poręcz
oraz elementy
konstrukcyjne i
dekoracyjne naświetla.
Powłoka lakiernicza jest
częściowo uszkodzona,
widoczna warstwa
zabezpieczająca oraz
ogniska korozji stali.

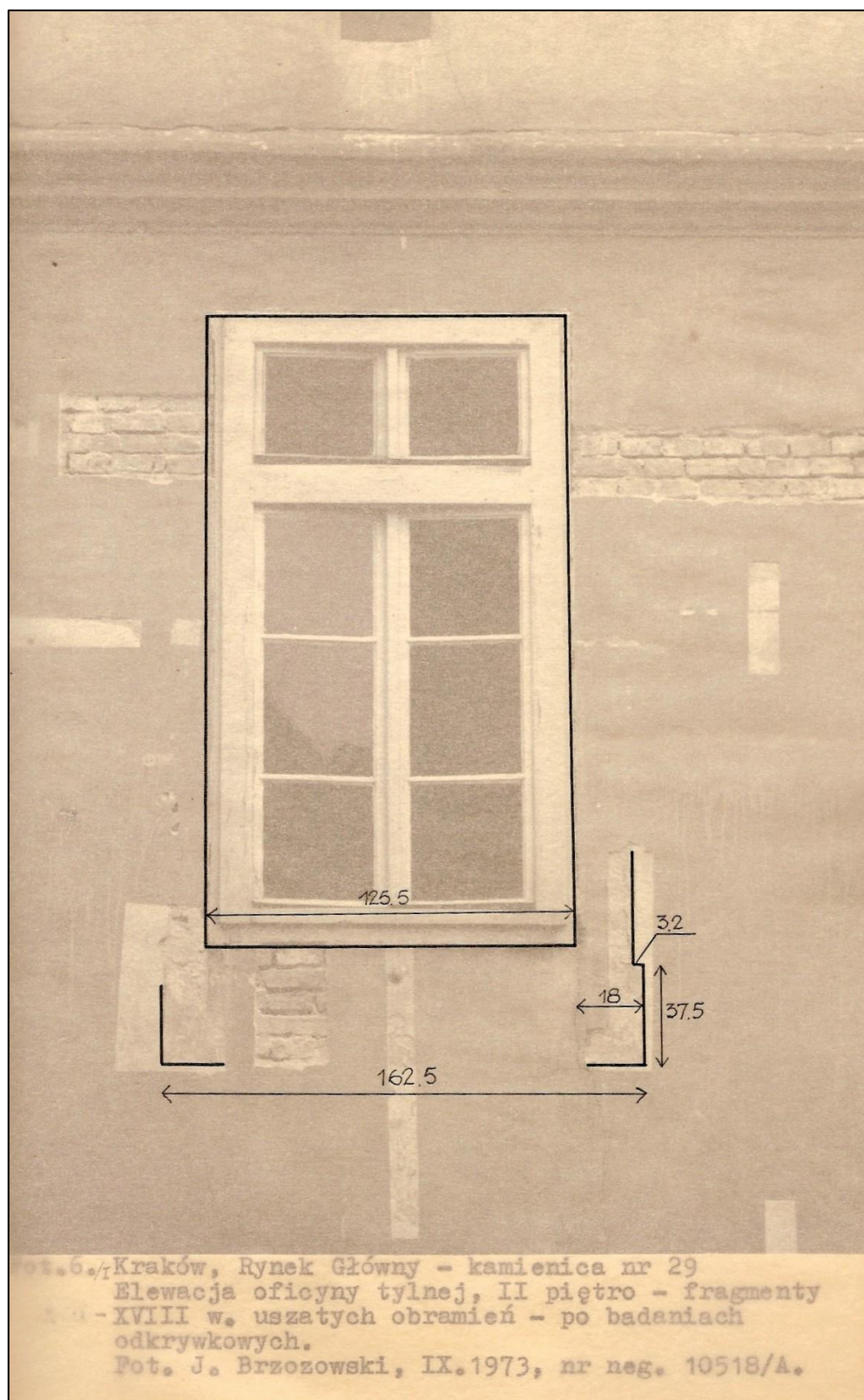
Tynki

Po zapoznaniu się z dokumentacją badań stratygraficznych na elewacjach podwórkowych opracowaną przez PKZ Kraków w roku 1973 należy rozważyć możliwość przywrócenia XVII w. barwnej powłoki na wszystkich elewacjach w kolorze jasno szaro ugrowym lub jako alternatywne rozwiązania (zgodnie z zaleceniami konserwatorskimi z tego opracowania) odtworzyć XVIII w. malowane imitacje portali okiennych o formie uszatej na elewacjach podwórkowych – bez oficyny bocznej: obrys imitacji portalu okiennego w postaci linii grubości ok. 8 mm w kolorze rozbielonej czerni, portal w kolorze rozbielonego różu.

„Propozycję tą uzasadnia się faktem unikalnego charakteru odkrytej dekoracji (brak znanych przykładów polichromii elewacji oficynowych w architekturze mieszczańskiej Krakowa) oraz jej jednordnej kompozycji z malowidłami elewacji frontowej.”

[illegible]

Malowanie należy wykonać zgodnie z kolorystyką ustaloną przez komisję konserwatorską na podstawie wyników badań stratygraficzno – odkrywkowych.

Do wykonania warstwy barwnej proponuje się zastosowanie laserunkowych odmian farb krzemianowych, (których zaletą jest wysoka trwałość i czysto mineralny charakter), dających możliwość naśladowania kolorystyki i charakteru zabytkowych tynków.

Zaleca się technologię dwuwarstwową (np. podkład farbą ujednolicającą podłoże oraz laserunek farbą zakładaną metodą tepowania (daje efekt wibracji farby bliższy w odbiorze do naturalnych tynków lub farb wapiennych).

Blacharka

Jedną z głównych przyczyn zniszczeń tynków jest uszkodzona, nieszczelna obróbka blacharska, która nie zabezpiecza właściwie przed destrukcyjnym działaniem wody opadowej.

Korekta obróbek blacharskich jest więc podstawowym warunkiem powodzenia działań konserwatorskich i utrzymania dobrego wyglądu elewacji w możliwie długim czasie.

Parapety zewnętrzne, obróbkę blacharską gzymsów i naczółków oraz rynny proponuje się wymienić na nową wykonaną z blachy miedzianej lub alternatywnie tytanowo cynkowej patynowanej np. grafit.

Rynny i rury spustowe do wymiany wraz z uchwytyami dedykowanymi dla danego rodzaju blachy.

Elementy kamienne

Kamieniarkę należy poddać pełnej rutynowej konserwacji polegającej na prawidłowo przeprowadzonym oczyszczeniu, usunięciu nieprawidłowych nieszczelnych lub zbyt silnych spoin, odsoleniu, impregnacji strukturalnej z

zastosowaniem nowoczesnych preparatów krzemoorganicznych, uzupełnieniu ubytków kitem mineralnym lub metodą taszlowania, hydrofobizacji.

Zwraca się uwagę na dwa rodzaje kamienia zastosowanego na elewacjach: piaskowiec i wapień. Metody i środki należy dostosować do danego rodzaju kamienia. Dotyczy to oczyszczenia, impregnacji oraz uzupełnień.

Stolarka

Stolarkę drzwiową w parterze klubu „Krawat” drewniana, nowa, w bardzo dobrym stanie nie wymaga działań renowacyjnych.

Pozostała stolarka drewniana wymaga odnowienia lub wymiany.

Najbardziej prawidłowym działaniem ochronnym zniszczonej drewnianej stolarki budowlanej jest konserwacja zabytkowych rozwiązań. Stolarka jest ważnym elementem zabytkowych budynków i ich wnętrz. Nie tylko pełni funkcję użytkową, ale również estetyczną i dekoracyjną podkreślając wartości architektoniczne zabytkowych budynków! Zachowana autentyczna drewniana stolarka po pracach konserwatorskich może dalej funkcjonować w dobrym stanie i mieć zadawalającą formę estetyczną.

Zakłada się przeprowadzenie pełnej konserwacji okien i drzwi. Przed rozpoczęciem działań renowacyjnych należy przeprowadzić malarskie badania stratygraficzne w poszukiwaniu reliktyw zachowanego pierwotnego koloru i powtórzenie (odtworzenie) oryginalnej kolorystyki zachowanej na zabytkowym drewnianym detalu. Z reguły jest ona zachowana w formie najstarszej warstwy stratygraficznej.

Zakłada się usunięcie pozostałości złuszczających się farb, a także farb i gruntów odspojonych, ewentualnych przemalowań i elementów dodanych wtórnie. Do usunięcia przemalowań olejnych proponuje się użycie strumienia gorącego powietrza z elektrycznych nagrzewnic lub innych metod i środków dostosowanych do stanu zachowania poszczególnych fragmentów stolarki.

Proponuje się rekonstrukcję brakujących i zniszczonych elementów stolarki zgodnie ze sztuką - techniką stolarską i rodzajem drewna dobranym gatunkowo (flekowanie). Natomiast mniejsze ubytki planuje się uzupełnić kitami trocinowymi i szpachlami olejnymi.

Stolarkę proponuje się zabezpieczyć farbami bądź lakierami odpornymi na szkodliwe czynniki atmosferyczne (w zależności od techniki i technologii poszczególnych partii stolarki).

Planuje się również wykonanie koniecznych prac renowacyjnych przy pozostałych elementach stolarki - szyldów, zamków, zawiasów, klamek, krat i innych elementów metalowych.

Najważniejszym warunkiem planowanej konserwacji będzie uporządkowanie kolorystyczne stolarki okiennej i drzwiowej.

W przypadku pozostałych elementów drewnianych występujących na elewacji w postaci okapów, deskowania balkonów etc. zakłada się rutynowe zabiegi konserwatorskie uwzględniające impregnację biobójczą, wymianę elementów silnie uszkodzonych na nowe, zabezpieczenie drewna lakierobejcą w kolorze ciemno brązowym.

Elementy metalowe

Zachowane elementy metalowe poddać konserwacji polegającej na oczyszczeniu z produktów korozji (mechaniczne i chemiczne) i zabezpieczeniu antykorozyjnemu poprzez położenie farby miniowej podkładowej i zewnętrznej.

W razie demontażu elementów po oczyszczeniu metal zabezpieczyć galwanicznie lub proszkowo cynkiem (zabieg daje jednocześnie pogrubienie metalu, (co może być korzystne przy znacznym pocienieniu i osłabieniu stali), a później pomalować. Po usunięciu lakierów oraz rdzy, w przypadku stwierdzenia znacznego osłabienia elementów metalowych należy wykonać nowe na wzór istniejących. Do wykonania powłoki lakierniczej zewnętrznej proponuje się farby

kowalskie, czarne, grafitowe – ujednoczenie kolorystyki dla elementów metalowych!

Sień

Tynki

W obecnej chwili stan zachowania tynków i kamieniarki sieni przejazdowej wymaga podjęcia niezwłocznych działań konserwatorskich. Wielokrotnie naprawiane, spękanne i uszkodzone tynki fakturowe, z licznymi przekuciami pod instalacje elektryczne są nieestetyczne i nie pasują do zabytkowego charakteru budynku.

Analogicznie do tynków z elewacji podwórkowych prace poprzedzić wykonaniem badań stratygraficznych z rusztowań.

Zakłada się renowację tynków gładkich na sklepieniach: usunięcie wtórnych powłok malarskich i nieprawidłowych uzupełnień, usunięcie partii tynków uszkodzonych i odspojonych, uzupełnienie ubytków tynkiem czysto wapiennym, szpachlowanie powierzchni i malowanie farbami krzemianowymi np. Optil. firmy Keim o zwiększonej paro przepuszczalności.

Zakłada się usunięcie wtórnych fakturowych tynków! Tynki cementowe należy usunąć pozostawiając pierwotne wapienno piaskowe (o ile się zachowały). Należy przeprowadzić konieczne naprawy odsłoniętego muru.

Postuluje się zastosowanie w miejscach zawilgoconych i zasolonych tynków renowacyjnych a w pozostałych tynków czysto wapiennych. Tynki stare i nowe należy przefilcować celem ujednoczeni powierzchni.

Prace poprzedzić próbkami tynków i opracowania powierzchni do akceptacji komisji konserwatorskiej podobnie jak rozwiązania kolorystyczne.

Powłokę barwną wykonać farbami krzemianowymi o zwiększonej paro przepuszczalności.

Zaleca się uporządkowanie metalowych skrzynek elektrycznych, rewizyjnych.

Kamieniarka

Kamieniarkę wykonaną z wapienia i piaskowca należy poddać rutynowej konserwacji w sposób analogiczny do konserwacji kamieniarki na elewacjach podwórkowych.

Wtórne powłoki malarskie (leżą na ubytkach) należy usunąć. Zastosować elastyczne spoinowanie.

Kamieniarkę przed zabrudzeniem zaleca się zabezpieczyć preparatem silikonowym.

Metaloplastyka

Elementy z metaloplastyki poddać renowacji ujednolicić pod względem kolorystycznym – czarna farba grafitowa.

Posadzka ceramiczna

Zakłada się pozostawienie obecnej posadzki ceramicznej, którą należy oczyścić, usunąć cementowe uzupełnienia. Ubytki uzupełnić nowymi płytkami analogicznymi do istniejących.

Stolarka

Na ścianie południowej obecnie znajduje się nowe okno plastikowe, które nie wymaga reparacji. Zaleca się wymianę na okno drewniane dostosowane do zabytkowej stolarki.

Drzwi drewniane poddać konserwacji.

Klatka schodowa

Tynki

Tynki na klatce schodowej przed rozpoczęciem prac poddać badaniom stratygraficznym celem podjęcia prawidłowego postępowania.

Rozważyć możliwość ekspozycji warstwy malarskiej widocznej w naturalnych odkrywkach imitującej ścianę murowaną z kamienia.

Dopuszcza się wariant konserwacji lub odtworzenia tej warstwy.

Konieczne usunąć uszczelniające powłoki olejne (lamperia). Sposób postępowania przy tynkach jak w sieni. Proponuje się zastosowanie farb o zwiększonej paro przepuszczalności.

Zaleca się uporządkowanie estetyczne instalacji C.O., którą należy pogрузić w ścianach a nie jak w obecnej chwili eksponować!

Kamieniarka

Stopnie oraz płyty kamienne spoczników wykonane z wapienia należy poddać konserwacji. Zakłada się oczyszczenie powierzchni kamieni, usunięcie wtórnych uzupełnień masą lastryka, sklejenie pęknięć z zastosowaniem żywicy poliestrowej, uzupełnienie ubytków metodą taszlowania i kitowania. Zastosować spoinowanie elastyczne.

Powierzchnie zabezpieczyć przed zabrudzeniem.

Lastryko

Powierzchnie wykonane w technice lastryko należy oczyścić, usunąć wtórne nieprawidłowe uzupełnienia, duże ubytki uzupełnić w technologii lastryko a mniejsze w technologii żywicznej. Powierzchnie przepolerować i zabezpieczyć powierzchniowo.

Metaloplastyka

Elementy z metaloplastyki poddać renowacji j. w.

Stolarka

Postępowanie jak ze stolarką od podwórek.

Świetlik

Po ustawieniu rusztowań zakłada się uszczegółowienie tanu zachowania poszczególnych elementów drewnianych i metalowych.

Wstępnie zakłada się zachowanie obecnego świetlika i wykonanie koniecznych zabiegów w zakresie konserwacji technicznej i estetycznej.

Proponuje się demontaż silnie zabrudzonego i miejscami spękanego szklenia, demontaż elementów metalowych w postaci kratownicy z **krzyży**.

Skrzynki instalacji elektrycznych

Proponuje się w możliwym zakresie maskowanie skrzynek instalacji elektrycznych poprzez wprowadzenia elementów drewnianych (drzwiczki) ukrywających współczesną niepierwotną estetykę!

1.4. PROPONOWANE POSTĘPOWANIE KONSERWATORSKIE:

TYNKI

1. Wykonanie badań sondażowych określających kolorystykę i technologię w poszczególnych epokach oraz doprecyzowujących opis stanu zachowania. Opracowanie dokumentacji badawczej fotograficzno – opisowej i wniosków.
2. Oczyszczenie z zabrudzeń, przemalowań i zacierek ręcznie mechanicznie przy pomocy szpachli i szczotek.
3. Doczyszczanie profili z warstw deformujących.
4. Wytypowanie do skucia tynków rozwarstwionych, zmurszałych.
5. Ręczne skucie wytypowanych tynków.
6. Ukrycie w tynkach i ścianach instalacji elektrycznych, CO, etc. szpecących zabytek
7. Mycie elewacji hydrodynamiczne przy pomocy urządzenia typu Karcher ewentualnie z dodatkiem biodegradalnego detergentu w celu doczyszczania z przemalowań i zapylenia.
8. Doczyszczanie spoin - usunięcie zdegradowanej zaprawy
9. Żyłkowanie spękań.
10. Ewentualne wzmocnienie powierzchni wątku muru preparatem hydrofilnym silikonowym.
11. Ewentualnie wypełnienie większych rys i spękań zaprawą amortyzującą.
12. Ewentualne podklejenie odspojonych fragmentów.
13. Uzupełnienie ubytków tynku przy zastosowaniu gotowych materiałów wapiennych.
14. Położenie tynków renowacyjnych w partiach zasolonych – podkład renowacyjny {uziarnienie 0-4 mm}, tynk renowacyjny gruby {uziarnienie 0-4 mm}, tynk renowacyjny drobny {0-1,3 mm}

15. Ewentualne uzupełnienia i reprofilacje wystrojów sztukatorskich.
Cyzelowanie.
16. Wymiana obróbek blacharskich i rynien na miedziane lub tytanowo cynkowe patynowane.
17. Zagruntowanie powierzchni starych i nowych tynków.
18. Nałożenie na całą powierzchnię tynkowaną warstwy egalizująco - wzmacniającej szpachli mineralnej zbrojonej mikro włóknem szklanym.
19. Dla tynków wewnętrznych uzupełnienie zaprawy wapiennej
20. Przed nałożeniem warstwy malarskiej tynki zagruntować
21. Wybór kolorystyki elewacji na podstawie próbek prezentowanych na obiekcie
22. Wykonanie warstwy malarskiej paroprzepuszczalnej np. farbą krzemoorganiczną lub siloksanową do wewnątrz lub do zewnątrz, malowanie dwukrotnie.

ELEMENTY KAMIENNE I ZE SZTUCZNEGO KAMIENIA

1. Oczyszczanie powierzchni z fałszywej patyny metodą strumieniowo – ścierną niskociśnieniową kruszywem dobranym w formie prób na obiekcie najprawdopodobniej kwarcowym pyłem szklarskim dla piaskowca i elektrokorundem dla wapienia z mgłą wodną lub metodą chemiczną 7 – 12 % roztworem wodnym kwaśnego węgla amonowego (kompresy ligninowe lub bentonitowe) i doczyszczeniem z użyciem pary wodnej pod ciśnieniem. Czas działania kompresów określić indywidualnie od 2 – 24 godzin) lub dla piaskowców z zastosowaniem pasty.
2. Usunięcie zdegradowanych spoin i wadliwych kitów zarówno pod względem technicznym (np. uszczelniające uzupełnienia na bazie szarego cementu hutniczego) jak i estetycznym.

3. Dezynfekcja fragmentów wątków narażonych na występowanie glonów, alg i porostów. Proponuje się preparat oparty na związkach heterocyklicznych działających bakterio – grzybo - i glonobójczo, niezawierającym fenolu, formaldehydu, detergentów ani metali ciężkich.
4. W wymagających tego partiach odsalanie metodą swobodnej migracji do rozszerzonego środowiska – kompresy ligninowe wysychające.
5. Wzmocnienie strukturalne preparatem silikonowym hydrofilnym. Dla wapieni preparatem zawierającym środek poprawiający przyczepność. Zabieg przeprowadzić metodą natrysku lub metodą wielokrotnego powlekania za pomocą pędzla aż do nasączenia materiału.
6. Uzupełnienie ubytków piaskowca kitami barwionymi w masie. Uzupełnienie ubytków wapieni kitem dostosowanym kolorystycznie i fakturalnie do oryginału. W głębszych ubytkach na pajęczkach nierdzewnych wklejanych na żywicy chemoutwardzalnej. Odtworzenie na kitach oryginalnej faktury rzeźbiarskiej.
7. Taszlowanie większych ubytków np. na narożnikach odpowiednio dobranym gatunkiem kamienia
8. Wykonanie nowego spoinowania spoiną elastyczną barwioną w masie.
9. Hydrofobizacja powierzchni kamienia (wapień i piaskowiec) preparatem krzemoorganicznym rozpuszczalnikowym.

Lastryko

1. Oczyszczenie metoda hydrotermiczną
2. Usunięcie nieprawidłowych uzupełnień
3. Podklejenie żywicą poliestrową
4. Uzupełnienie ubytków w technologii lastryka

5. Przeszlifowanie powierzchni - włóknina.
6. Zabezpieczenie powierzchniowe

ELEMENTY METALOWE

1. Po zdemontowaniu należy oczyścić przez śrutowanie strumieniowo-ściernie
2. Wykonać ewentualne korekty formy
3. Zabezpieczyć powierzchnie antykorozyjnie poprzez cynkowanie ogniowe
4. Malować dwukrotnie na odpowiedni kolor farbą do wyrobów kowalskich

lub prace *In situ*

1. Zachowane elementy metalowe (stalowe) oczyścić z produktów korozji metodą mechaniczną np. piaskowania
2. Doczyszczanie chemiczne stali
3. Położenie farby podkładowej – lakier miniowy
4. Lakierowanie zewnętrzne – czarny mat, grafitowy - farba kowalska.

Drzwi z blachy trapezowej w sieni

1. Demontaż obecnych drzwi
2. Wykonanie nowych drzwi drewnianych o konstrukcji klepkowej
3. Montaż drzwi.

STOLARKA BRAM, drzwi, okien etc. (oprócz stolarki klubu „Krawat”)

1. Demontaż z poszczególnych elementów klamek, szyldów zamków i innych. Ich konserwacja.
2. Usunięcie pozostałości malatury - do drewna. Proponuje się użycie strumienia gorącego powietrza z elektrycznych nagrzewnic.
3. Ocena i przegląd stanu technicznego zachowanego drewna.
4. Doczyszczanie powierzchni drewna poprzez kilkakrotne szlifowanie.
5. Impregnacja miejsc odsłoniętych kolejno 6-8% roztworem preparatu chemicznego w toluenie.
6. Flekowanie, lub wymiana elementów zniszczonych na nowe.
7. Gruntowanie powierzchni stolarki gruntami ftalowymi (2-krotnie).
Pomiędzy pierwszą a drugą warstwą podkładu uzupełnienie drobnych ubytków szpachlą olejną.
8. Szlifowanie powierzchni papierem ściernym gradacji 80-100.
9. Uzupełnienie przeszkleń.
10. Opracowanie estetyczne - malowanie zewnętrzne końcowe farbą olejną w kolorach ustalonych po odkrywkach
11. Montaż klamek, szyldów zamków i innych elementów metalowych w swych pierwotnych miejscach.
12. Montaż siłowników i automatyki do otwierania i zamykania bram.
13. Ewentualna wymiana stolarki.

POKRYCIE DACHU

1. Usunięcie istniejącego pokrycia dachu
2. Sprawdzenie stanu elementów konstrukcyjnych więźby dachu, w razie potrzeby wzmocnienie, impregnacja lub wymiana
3. Po usunięciu materiału pokrycia dachu należy sprawdzić stan warstw izolacyjnych i w razie potrzeby wymienić bądź uzupełnić

- STUDIO: UL. GARBARSKA 5/5, 31-131 KRAKÓW
BIURO: UL. GARBARSKA 5/5, 31-131 KRAKÓW
TEL: 12 633 24 350 ■ FAX: 12 421 02 88 ■ HTTP://WWW.MTWW.PL ■ ADRES EMAIL: MTWW@TWARDOWSKI.WOKAN.PL
REGON: 6761087911 ■ KRS: 0000303212 ■ NR KONTA: BSR KRAKOW 17 15 89 90 00 60 00 00 15 59 31 00 02

1. Ocena stanu technicznego elementów drewnianych i metalowych i dopracowanie zakresu działań
2. Demontaż szklenia
3. Demontaż elementów metalowych celem podjęcia rutynowych działań konserwatorskich.
4. Renowacja elementów drewnianych polegająca na oczyszczeniu impregnacji biobójczej, zabezpieczeniu ogniowym etc...., wymianie elementów uszkodzonych, wykonanie powłoki lakierniczej (lakierobejca.
5. Montaż kratownic po renowacji (w tym dorobienie jednej brakującej, uchylnej nad schodami)
6. Wstawienie nowego bezpiecznego szklenia.

Opracowanie kompleksowej dokumentacji konserwatorskiej
powykonawczej fotograficznej i opisowej.